

5. IZVRŠITI ZADANU POKORU

Ono što svećenik naloži kao pokoru za počinjene grijehе, treba izvršiti. **Pokora može biti takva da se nešto izmoli ili da se nešto učini.** Ako je pokora u obliku molitve, onda ćemo te molitve odmah i izmoliti, a ako je u obliku nekog djela, izvršit ćemo ga kad nam to bude moguće. **Radi našeg duhovnog rasta dobro je da uz naloženu pokoru i sami sebi nešto dodamo kao vrstu pokore (molitva, dobro djelo...).**

Treba svakako istaknuti da mi svojom pokorom ne možemo platiti cijenu za naše grijehе, naši nam se grijesi opraštaju po zaslugama Isusa Krista i njegove žrtve na križu, a mi kad molimo pokoru time samo participiramo u Kristovoj žrtvi. Pokora je i znak naše odluke i dobre volje da ćemo se popraviti.

Pravi će se vjernih često ispovijedati, po mogućnosti svakoga mjeseca. **Bog nam u sakramentu ispovijedi oprašta sve naše grijehе i time nas oslobađa VJEČNE KAZNE (pakla) koju smo zaslužili svojim teškim grijesima, a za VREMENITE KAZNE moramo dati zadovoljštinu ovdje ili u čistilištu.** Zato je vrlo važno ovdje na zemlji učiniti što više dobrih djela i dati zadovoljštinu za svoje propuste kako bismo bili oslobođeni i trpljenja u čistilištu.

Crkva zbog zasluga Isusa Krista i svetih može podijeliti i oprost od vremenitih kazni.

Ti oprost mogu biti: *potpuni* ili *nepotpuni*.

POTPUNI su kad nam se opraštaju sve vremenite kazne. To su: porci-junkulski oprost, jubilejski oprost, iza sv. Pričesti...

Nepotpuni oprost je kad se oprašta samo dio vremenitih kazni.

Da bi dobili oprost moramo biti u stanju MILOSTI tj. ispovjeđeni, moramo se kod sv. Mise pričestiti, moramo na nakanu sv. oca Pape izmoliti Vjetrovanje, Očenaš, Zdravo Marijo i Slava Ocu i moramo učiniti neko dobro djelo uz koje se veže oprost. Npr. odricanje i pomoć siromahu, bolesniku, hodočašće na mjesta uz koja se veže oprost i sl.

"BOG SE NIKAD NE UMARA OPRAŠTATI NAM: problem je što se mi umaramo tražiti oprost. Nemojmo se nikad umarati, On je Otac koji ljubi, koji uvijek oprašta, koji ima milosrđe za sve nas."

papa Franjo

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIĆ-GRAD
Godina XX.—broj 895. - Korizma 2019.

Sakrament pomirenja

Ovaj sakrament u našem jeziku nosi tri naziva:

1) sakrament pomirenja: pomirujemo se s Bogom, s ljudima i sa samim sobom; **2) sakrament pokore:** izvršavamo pokoru za grijehе koje smo počinili; **3) sakrament ispovijedi:** ispovijedamo i pred svećenikom, službenikom Crkve, Bogu priznajemo grijehе. Cjelovit sakrament uključuje sva ova tri značenja.

ISPOVIJED je sakrament u kojem nam Bog, preko svećenika, službenika Crkve, oprašta sve naše grijehе koje iskreno ispovijedamo i za koje se iskreno kajemo.

Isus je ustanovio ovaj sakrament kad se poslije uskrsnuća ukazao svojim učenicima i rekao im: **«Primitе Duha Svetoga. Kojima oprostite grijehе, oprošteni su im, kojima zadržite, zadržani su im.»** (Mt 20,22).

1. ŠTO JE GRIJEH?

- **gubitak spasenja** (ako se radi o teškom i smrtnom grijehu);
- **suprotstavljanje objavljenoj volji Božjoj;**
- **najveća nepravda i krivica;**
- **laž i tama** (tj. život u laži i tami).

Na temelju biblijskoga govora možemo reći da je **grieh manjak ljubavi prema Bogu, prema bližnjemu i prema samome sebi.** Možemo također reći da je **grieh odvratanje od Boga, a obraćanje stvorenjima.**

Grijesi mogu biti teški ili laki.

Teški je grieh onda kad svjesno, slobodno i hotimično prekršimo Božju ili crkvenu zapovijed u velikoj stvari.

Laki je grieh kad prekršimo Božju ili crkvenu zapovijed u maloj stvari ili ako je prekršimo u velikoj stvari, ali ne sasvim svjesno, hotimično ili slobodno.

Dakle, da bi nešto bilo teški grijeh trebaju biti ispunjene tri stvari zajedno:

1. *prekršaj mora biti u velikoj ili važnoj stvari;*
2. *čovjek treba biti potpuno svjestan što čini i da je to grijeh (razum); treba to učiniti hotimično (pristati na to svojim slobodnom voljom).*

Prije grijeha redovito dolazi čovjeku napast koja ga mami na grijeh, laskajući mu sreću, ali to je prijevara, kako će kasnije gorko iskusiti.

Napast nije grijeh, ako se na nju ne pristane. Stoga je treba odmah odbiti, odlučno i ponizno. Čovjek je jadan kad ga zaslijepi strast i obuzme grijeh. Grijeh najveće ropstvo i najveća nesreća za onoga tko ga čini.

2. ŠTO JE SLOBODA?

Sloboda je veliki i divni Božji dar. Čovjek je jedino stvorenje koje je Bog obdario slobodom. **Za razliku od životinje, koja se ravna po instinktu ili nagonu, čovjek se ravna po svojoj slobodi i svom razumu i zato je odgovoran za ono što čini.**

Čovjek ima savjest, a to je Božji glas u čovjeku. **Kao biće obdareno slobodom čovjek se slobodno odlučuje za glas savjesti ili protiv toga glasa.** Kad čovjek ne bi bio slobodan tada ne bi mogao počinuti nikakav grijeh. Ovako u slobodi bira između dobra i zla.

3. ŠTO JE POTREBNO ZA DOBRU ISPOVIJED?

Isus nikada neće odbiti ni najvećeg grešnika, ako ovaj moli njegovu milosrđe. Ono što Bog jedino od nas očekuje jest naša ljubav. Ako iskreno ljubimo Boga, onda nema tako velikog grijeha kojeg nam on ne bi oprostio. Zato k Ispovijedi trebamo pristupati iskreno, ponizno i skrušeno.

ZA DOBRU I PLODONOSNU ISPOVIJED POTREBNO JE SLJEDEĆE:

1. ISPITATI SAVJEST

Savjest je Božji glas u nama. Ona vrednuje naša djela. Za dobra djela primamo nagradu i hvalu, a za zla djela ukor i kaznu. Ona nas potiče da činimo dobro a izbjegavamo zlo. Svaki čovjek mora slušati svoju savjest i živjeti po njoj.

Ispitati savjest znači upoznati svoje grijeha koje smo počinili od zadnje ispovijedi. Savjest možemo ispitati prema Deset Božjih zapovijedi, prema sedam smrtnih grijeha, prema pet crkvenih zapovijedi ili prema našim dužnostima prema Bogu, blišnjemu i samome sebi. Ispitujemo sebe u svemu onome što smo sagriješili mišlju, riječju, djelom i propustom. Preporuča se ispitivati savjest barem petnaestak minuta, a prije ispita savjesti pomoliti Duhu Svetom za prosvjetljenje

2. ISKRENO SU POKAJATI ZA GRIJEHE

Nakon što smo kroz ispit savjesti upoznali svoje grijeha, moramo se za njih i pokajati.

Pokajati se za grijeha znači zamrziti ih. Kajanje je bol čovjekove duše što smo grijesima uvrijedili Boga, njegovu ljubav i dobrotu. Bez toga pokajanja ne možemo dobiti oprostjenje grijeha. Pokajanje može biti **nesavršeno i savršeno.** **SAVRŠENO POKAJANJE** je kad se kajemo iz ljubavi prema Bogu. **NESAVRŠENO POKAJANJE** jest onda kad se kajemo što smo grijehom izgubili pravo na nebo i nebesku sreću a zaslužili pakao i kaznu. Tu je dakle prisutan strah od kazne a ne ljubav prema Bogu.

3. ČVRSTO ODLUČITI DA NEĆEMO VIŠE GRIJEŠITI

Osim ispita savjesti i kajanja za grijeha **potrebno je stvoriti odluku da više nećemo grijешiti.** Odluka mora biti čvrsta i stalna. U tu odluku još spada: vratiti ukradeno (ako se radi o grijehu krađe), pomiriti se sa zavađenim i nadoknaditi načinjenu štetu, ispraviti sablazan i štetu koju smo grijehom učinili. Tu našu odluku izražavamo u molitvi pokajanja (*djelo skrušenja*).

4. ISKRENO ISPOVIJEDITI SVE GRIJEHE

Sve grijeha treba reći svećeniku iskreno, bez straha i stida. Zapravo, mi se ispovijedamo Bogu, a ne svećeniku. Svećenik je samo službenik Crkve (*sv. reda*), a Bog dijeli oprostjenje grijeha. Stoga uvijek trebamo biti svjesni da grijeha ispovijedamo Bogu i da nam oprostjenje u svojoj ljubavi udjeljuje sam Bog preko ruku svećenika. Možemo biti sigurni da će svećenik u najvećoj tajnosti čuvati ono što smo mu u sakramentu ispovijedi povjerali jer ga na to obvezuje **ispovjedna tajna** (*pa i onda kad bi ga to stajalo života*).

U ispovijedi treba ispovjediti svaki pojedinačni grijeh koji smo učinili i kojeg se sjećamo. Npr. ako smo psovali deset puta, onda to nije jedan grijeh, nego deset grijeha. **Za teže grijeha potrebno je, po mogućnosti, reći njihov broj i okolnosti u kojima je počinjen grijeh ako te okolnosti utječu na težinu grijeha.** Nije naime jednak grijeh opsovati Boga jedanput ili deset puta; ukrasti u bogataša ili ukrasti u siromaha. Ako smo zaboravili ispovjediti neke grijeha (*koji nisu teški*), možemo ih ispovjediti na slijedećoj ispovijedi (*težak grijeh, treba ispovjediti što prije*). **Ako pak svjesno lažemo ili zatajimo koji grijeh na ispovijedi, onda nam ispovjed ne vrijedi i učinili smo još jedan novi teški grijeh - svetogrđe.** Time se rugamo s Bogom i sa sakramentom Ispovijedi.